

„Овергаз Инк“ АД, гр. София обжалва решение от 09.09.2009 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), с което е прекратена преписка № II-26/2009 г., образувана по заявление вх. № Е-ЗЛР-Л-30/09.06.2009 г. на „Овергаз Инк“ АД с искане за издаване на лицензия за дейността „съхранение на природен газ“ за поле „Галата“.

Фактите по делото са следните:

~~Административното производство е започнало по заявление на дружеството жалбоподател от 09.06.2009 г. за издаване на лицензия, с условие за изграждане на енергиен обект, за съхранение на природен газ в подземно газово хранилище „Галата“. В заявлението е посочено, че газовото находище е изчерпано. „Овергаз Инк“ АД не притежава лицензии по Закона за енергетиката и енергийната ефективност (отм.) и по Закона за енергетиката. Дружеството предвижда строителство и въвеждането в експлоатация на подземно газово хранилище „Галата“ да бъде извършено за две години и иска срокът на лицензията да е максималния.~~

Регулаторният орган е счел, че не са представени всички документи, поради което с писмо от 16.06.2009 г. е изискал да бъдат представени допълнителни като на основание чл. 4, ал. 2 от Наредбата за лицензиране на дейностите в енергетиката е дал 7-мо дневен срок за това. „Овергаз Инк“ АД е представил исканите документи на 29.06.2009 г.

~~На 18.06.2009 г. ДКЕВР е поискала информация от министъра на икономиката и енергетиката относно срока на концесионния договор, сключен с „Мелроуз рисорсиз“ ООД, с предмет осъществяване на добив на природен газ от поле „Галата“ в рамките на концесионната площ, включително транспорта и продажбата на добития природен газ, и има ли специфични условия за концесионера след изтичане на договора.~~

С писмо от 26.06.2009 г. зам. министърът на икономиката и енергетиката е посочил, че срокът на концесионния договор изтича на 16.06.2026 г. Същият може да бъде прекратен и по-рано при настъпване на уговорените за това условия, едно от които е по взаимно съгласие на страните, както и добивът в находище „Галата“ може да се преустанови и преди изчерпване на запасите с цел трансформирането му в газохранилище. В този случай страните следва да се договорят за сроковете и условията за ползване на находище „Галата“ като газохранилище преди да се вземе решение за трансформацията му. В писмото е посочено също, че в момента находището е в експлоатация, с действащ концесионен договор и не е налице споразумение за трансформацията му в газохранилище.

На 10.07.2009 г. е изготвен доклад от работна група на ДКЕВР относно заявлението на „Овергаз Инк“ АД за издаване на лицензия за съхранение на природен газ. В доклада е възпроизведено становището на министерството на икономиката и енергетиката, като е прието, че след прекратяване на концесионния договор и постъпване на искане за издаване на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката може да бъде открита процедура за издаване на лицензия за извършване на дейността „съхранение на природен газ“ за подземно газово хранилище „Галата“. Работната група е предложила да се вземе решение за приемане на доклада, да се насрочи открито заседание по реда на чл. 13, ал. 3 от Закона за енергетиката и да се покани заявителя.

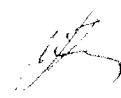
изготвен доклад 10.07.2009 г. 13

КАЗУС

Пред Върховния административен съд е обжалвано съдебно решение № 160/ 10.04.2012 г. на Административен съд София- град, с което е отменена заповед № РД-15/ 7.04.2011 г. на Областния управител на област София, с която на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за държавната собственост (ЗДС) е разпоредено изземване на помещение „кафе-бар“, разположено в част от партера на сграда на областната администрация в гр. София, от ползвателя ЕТ „Технооптик“. За имота има съставен акт за публична държавна собственост (АДС) № 101/2000 година. След проведен търг, между областната администрация и ЕТ „Технооптик“ е сключен договор за наем №85 /15.02.2001 г. за срок от три години. Областният управител е поканил едноличния търговец да предаде доброволно имота с писмо с обратна разписка, която му е връчена на 15.02.2011 г. Със заповед № ЗД-18/ 5.04.2011 г. областният управител е упълномощил заместник- областния управител Р.Калинов да го замества за периода от 6.04.2011 г. до 8.04.2011 г. поради отсъствие от страната. Тъй като ползвателят на имота не е предал имота, заместник-областният управител е подписал заповедта за изземване.

В жалбата до административния съд ЕТ „Технооптик“ е твърдял, че е собственик на имота на основание давностно владение и поискал от съда да допусне гласни доказателства за установяване на този факт. Съдът уважил искането и разпитал двама свидетели относно факта, че жалбоподателят ползва имота от 2001 г. досега. Пред първоинстанционния съд областният управител не е бил представляван от процесуален представител.

Съдът е конституирал ЕТ „Технооптик“ като жалбоподател и областния управител като ответник. Страните са призовавани за съдебните заседания. С решението съдът е отменил заповедта за изземване и приел, че е налице конкуренция на материални права върху имота. Развил съображения, че заповедта за изземване е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила на чл. 35 от АПК, защото административният орган не е изяснил

контролен изглед: 12.07.2013г. 

обстоятелствата относно собствеността върху спорния обект. Съдът е приел, че не е доказано по безспорен начин имотът да е държавна собственост и да се ползва от едноличния търговец без основание, налице е спор за собственост върху имота, който трябва да се разреши по общия исков ред и едва след това, ако са налице основанията на чл.80, ал.1 от ЗДС областният управител ще може да издаде заповед за изземване.

Решението е съобщено на областния управител на 17.04.2012г. и от негово име е подадена касационна жалба на 2 май 2012 г. по пощата, подписана от юрисконсулт Иванов. Касационната жалба е постъпила в деловодството на първоинстанционния съд на 4 май 2012 г. В жалбата като касационно основание е посочена материална незаконосъобразност и необоснованост на съдебното решение, поискана е отмяна и решаване на спора по същество, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция. Към жалбата няма приложения.

Първоинстанционният съд е постановил на 7 май 2012 г. разпореждане за връщане на касационната жалба на областния управител, защото е просрочена и е подписана от лице без представителна власт. В съобщението за връчване на издаденото разпореждане съдът е посочил, че частната жалба подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд. Разпореждането е връчено на 8 май 2012 г. и е обжалвано с частна жалба от юрисконсулт Иванов на 17 май 2012 г., като към частната жалба е приложено пълномощно, подписано от областния управител, с което го упълномощил да подаде частна жалба срещу разпореждането на съда от 7 май 2012 г.

ВЪПРОСИ:

1. Допустима и основателна ли е частната жалба на областния управител? Обосновете отговора си!

2. Допустима ли е касационната жалба на областния управител? По какъв ред се отстраняват нередовности на касационна жалба? Обосновете се!

3. Правилно ли са конституирани страните в първоинстанционното съдебно производство? Кои са страните в касационното производство по този спор?

4. Правилно ли е решението на първоинстанционния съд? Обосновете се и при положителен и при отрицателен отговор!

5. В кой случай ще приемете за основателно искането на процесуалния представител на областния управител за присъждане на разноски и защо? Подлежи ли на обжалване пред петчленен състав на Върховния административен съд решението на касационната инстанция, в частта относно разноските?

6. Напишете диспозитива на правилното решение на касационната инстанция.

Силвия Петрова е работила по трудово правоотношение и е осигурявана за всички осигурени социални рискове, включително за пенсия. На 10.01.2009г. същата е подала заявление с искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ до съответното Районно управление „Социално осигуряване” /РУСО/. Към заявлението, наред с другите документи, е представена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение към 01.10.2008г., както и декларация от заявителката, че не работи и няма осигурителен стаж след тази дата.

С разпореждане № 1 от 30.01.2009г. на ръководителя на пенсионното осигуряване исканата пенсия е отпусната, считано от датата на подаване на заявлението.

На 10.11.2011г. Силвия Петрова е подала искане за изменение на пенсията, като е представила доказателства за осигурителен стаж през периода от 15.10.2008г. до 10.12.2009г. По този повод е извършена проверка и е установено, че през посочения период същата е работила по трудово правоотношение.

Въз основа на резултатите от проверката е издадено разпореждане № 2 от 20.04.2012г., с което на основание чл. 99, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е отменено разпореждането за отпускане на пенсията, като е прието, че с подаденото заявление за отпускане на пенсията Силвия Петрова е декларирала, че не се осигурява от 01.10.2008г., както и към датата на подаване на заявлението, но тези данни били неверни, поради това че към датата на подаване на заявлението същата е работела по трудово правоотношение.

На 20.04.2012г. е издадено и разпореждане № 3, с което е отказано отпускане на пенсията, като е прието, че не е изпълнено едно от кумулативните условия по чл. 94, ал. 1 КСО – осигуряването на лицето да е прекратено към датата, от която се претендира отпускане на пенсията.

На 30.04.2012г. е издадено разпореждане № 4 от длъжностното лице, на което е възложен контрола по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/, с което е разпоредено Силвия Петрова да възстанови неправилно изплатените ѝ суми за пенсия за периода от датата на отпускането ѝ, до датата на това разпореждане, общо в размер на 12000 лв., заедно с лихва в размер на 5000 лв., на основание чл. 114, ал. 1 КСО, като е прието, че същата е била недобросъвестна, поради това че е декларирала неверни данни, които са послужили като основание за отпускане на пенсията.

Трите разпореждания / № 2, 3 и 4/ са редовно връчени на Силвия Петрова. Същата е обжалвала разпореждане № 4 по административен ред пред директора на компетентното РУСО. Разпореждането е потвърдено с решение на директора на РУСО.

Силвия Петрова 12.06.2012г.

От директора на РУСО е направено възражение за недопустимост на частната жалба на Силвия Петрова поради това, че е подадена след изтичане на 7-дневния срок по чл. 230 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Първоинстанционният съд, без да се произнесе по това възражение, е изпратил и двете жалби по компетентност на Върховния административен съд /след връчване на съответни преписи на другата страна/.

ВЪПРОСИ:

1. Редовна и допустима ли е подадената частна жалба? Обосновете отговора.
2. Следвало ли е първоинстанционният съд да се произнесе по възражението на директора на РУСО за недопустимост на частната жалба на Силвия Петрова? Обосновете отговора.
3. В случай, че приемете частната жалба за редовна и допустима, отговорете на въпроса дали същата е основателна или не. Обосновете отговора.
4. Редовна и допустима ли е касационната жалба? Обосновете отговора.
5. Кои са надлежните страни в касационното производство? Правилно ли са конституирани страните в първоинстанционното производство? Обосновете отговорите.
6. В случай, че приемете касационната жалба за редовна и допустима, отговорете на въпроса дали същата е основателна или не. Обосновете отговора.
7. Формулирайте диспозитива на съдебното решение на Върховния административен съд в съответствие с отговорите на предходните въпроси, включително с евентуални указания за обжалваемостта му /изцяло или на отделни негови части/.